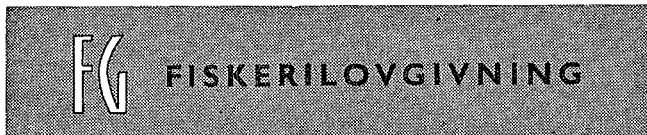

G. BERGE

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1972 NR. 1

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG

JANUAR—MARS 1972

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1972

INNHold

I. FISKE OG FANGST BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG FANGST

	Side
Forbud mot fangst av storsild	4
Forskrifter om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt i 1972	4
Forskrifter om fiske og taretråling	5
Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i nær- mere bestemte områder i Rogaland	6
Bestemmelser om utøvelse av selfangst	7
Reguleringsbestemmelser for fangst av sel og klappmyss i 1972. — Bestemmelser om utøvelse av selfangst . .	9
Bruk av snurpenot under torskefisket i Frøya, Sør-Trønde- lag fylke	12
Forskrifter om forbud mot fangst og fangstbegrensning av atlanto-skandisk sild i 1972	13
Regulering av torskefisket i Bremangerpollen, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane Fylke	14
Regulering av fisket etter lodde i 1972	15
Forskrift om en prøveordning for fangst av vågehval og mindre tannhval	15
Forskrifter om fredningstider for nordsjøild	16

DIIVERSE

Forskrifter om oppgaveplikt for trålere	17
Lov om rettleidningstjenesten i fiskerinæringen — ikraft- treden	18
Britiske bestemmelser om bortstuing av fiskeredskaper in- nenfor den britiske fiskerigrense	18

I. FISKE OG FANGST
BESTEMMELSER OM UTØVELSE AV FISKE
OG FANGST

Forbud mot fangst av storsild.

I medhold av § 1, 2. ledd, og § 37 i lov av 25.6. 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17.1.1964 og 8.1.1971 har Fiskeridepartementet den 3.1.1972 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette storsild.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Før Stortinget har godkjent avtalen med Sovjetunionen og Island om regulering av den atlantiskandiske sild for 1972 har Fiskeridepartementet funnet ikke å kunne utferdige forskrifter for den øvrige del av den atlantiskandiske sildebestand.

Endelige og fullstendige forskrifter vil bli utferdiget så snart saken er behandlet av Stortinget.

Forskrifter om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt i 1972.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 17. januar 1972 bestemt:

I.

I Lofoten oppsynsdistrikt skal i 1972 for den tid som Lofotoppsynet er satt følgende forskrifter for snurrevadfiske gjelde:

1. Det er forbudt å nytte snurrevad som er lenger enn 130 m fra vingspiss til vingspiss målt langs fellingen, og dypere enn 75 m på vinger, målt inne ved kvartene, strukket lin.
2. Under fiske er det forbudt å bruke snurrevad til annet enn bunnredskap. Bruk av blåser eller andre innretninger til å fløyte redskapet for å hindre det i å synke til bunns er og forbudt.
3. Ved fiske med snurrevad settes første tauarm (første drott) fra blåse. Utsettingen skal foregå mot styrbord. Selve snurrevadet markeres ved at 5 av redskapets vanlige fløyt (kavler) på midten av noten gjøres lysreflekterende (røde), og ved at det i havflaten plasseres en blåse festet til en line fra redskapets belg. Linen skal være av materiale som synker. Begge blåser skal være røde og lysreflekterende, og skal være merket med båtens registreringsmerke.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder i den tid Lofotoppsynet er satt i 1972.

Forskrifter om fiske og taretråling.

Det er fastsatt følgende forskrifter om fiske og taretråling:

1. Kongelig resolusjon av 21.1.1972 om bemyndigelse for Fiskeridepartementet.

I medhold av lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene er det ved kongelig resolusjon av 21. januar 1972 bestemt:

I.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å fastsette regulerende bestemmelser i medhold av § 3 a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene.

II.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

2. *Fiskeridepartementets forskrift av 21.1.1972 om fiske og taretråling som foregår på samme område i Rogaland.*

I medhold av § 3 a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 21. januar 1972 har Fiskeridepartementet den 21. januar 1972 bestemt:

I.

I nedenfor nevnte områder kan Fiskeridirektøren i medhold av § 3 a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene fastsette regulerende bestemmelser for fiske og taretråling:

1. I området på nordsiden av Karmøy innenfor en linje trukket fra Tømmerhammer på fastlandet til posisjon $59^{\circ}22,8' N$ og $5^{\circ}7' O$ og derfra til Helganeset på Karmøy. I Karmsundet begrenses området mot sør av en linje trukket fra Osnesgavlen lykt til Møllerodden og fra midten av Gardsoya over Killingøy og langs moloen til Haugaklubben på fastlandet.
2. I området fra $58^{\circ}52' N$ til $59^{\circ}10' N$ mellom $5^{\circ}20' O$ og $5^{\circ}40' O$.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i nærmere bestemte områder i Rogaland.

(Fastsatt av Fiskeridirektøren 7. februar 1972 i henhold til § 3 a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. resolusjon av 21. januar 1972 og Fiskeridepartementets forskrift av 21. januar 1972.)

I.

Når et tarefelt innenfor følgende områder har vært trålt et år, skal feltet være fredet mot taretråling gjennom hele de neste 3 kalenderår:

1. I området på nordsiden av Karmøy innenfor en linje trukket fra Tømmerhammer på fastlandet til posisjon $59^{\circ}22,8' N$ og $5^{\circ}7' \text{Ø}$ og derfra til Helganeset på Karmøy. I Karmsundet begrenses området mot sør av en linje trukket fra Osnegavlen lykt til Møllerodden og fra midten av Gardsøya over Killingøy og langs moloen til Haugaklubben på fastlandet.
2. I området fra $58^{\circ}52' N$ til $59^{\circ}10' N$ mellom $5^{\circ}20' \text{Ø}$ og $5^{\circ}40' \text{Ø}$.

II.

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrålt.

Det er forbudt å drive fiske på tarefelt i det tidsrom feltet er utlagt for taretråling.

III.

Ved hvert års utgang skal firma som mottar taren fra trålerne sende inn til Fiskeridirektøren oppgaver over de felt som har vært trålt i løpet av året, og oppgaver over de felt som aktes trålt kommende år med angivelse av tidsrom for høstingen for hvert felt.

På basis av slike oppgaver skal Fiskeridirektøren fastsette felt og tidsrom for taretråling kommende år.

IV.

Denne forskrift trer i kraft den 1. mars 1972.

Bestemmelser om utøvelse av selfangst.

I medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel og kgl. resolusjon av 29. januar 1971 har Fiskeridepartementet 21. januar 1972 fastsatt følgende bestemmelser om utøvelse av selfangst:

1. Fangstfolkene må under fangsten utvise den største hensynsfullhet og anvende humane fangstmetoder for å hindre unødige lidelser for dyrene.
2. Det er forbudt å fange eller drepe voksen grønlandssel og klappmyss i ungelegrene. Voksne

klappmysshunner i ungelegrerne kan dog avlives dersom det er tvingende nødvendig av sikkerhetsmessige grunner.

3. Det er forbudt å fange eller å drepe unger av grønlandssel som forsvares av sine mødre.
4. Det er forbudt å fange eller å drepe sel som oppholder seg i sjøen.
5. Det er forbudt å bruke fly eller helikopter til fangstformål. Fly eller helikopter kan dog nyttes fra land for speidingsformål på fangstfeltene ved Newfoundland.
6. Det er forbudt å fange eller å drepe sel ved bruk av line, garn, saks, ruse eller annen form for felle. Det er forbudt å bruke skytevåpen med glatt løp. Det er forbudt å bruke hakapik eller slagkrok til avlaving av voksne dyr.
7. For fangst av *voksne* dyr er kun følgende våpen tillatt:
 - a) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 200 kgm på 100 meters hold.
For fangst av *unger* er kun følgende våpen tillatt:
 - b) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 100 kgm på 100 meters hold.
 - c) Hakapik med rett treskaft av bjerk som er fra 110 cm til 150 cm langt og som har en diameter fra 3 cm til 5 cm. Hakapiken skal ha en jernsko som veier minst 400 gr. og som er forsynt med en 12—18 cm lang, svakt bøyet pigg. Den butte ende av jernskoen kan ha en hammertapp som ikke skal være mer enn 4 cm lang. Jernskoen skal være forsvarlig festet til skaftet.
 - d) «Slagkrok» av lengde 50 cm, tykkelse $\frac{1}{2}$ tomme, vekt minst 800 gr. av godkjent type materiale.

Hakapikens og slagkrokens form og materiale skal være i samsvar med Selfangstrådets vedtak av 4. november 1970 og tegninger av samme dato.

8. a) Når sel er skutt, skal skalletaket på dyret snarest mulig knuses ved hjelp av hakapik eller slagkrok.
- b) Ved bruk av hakapik eller slagkrok skal selen slåes i hodeskallen. Det er forbudt å slå dyret på andre deler av kroppen. Først skal selen slåes med redskapets butte ende eller hammer slik at skalletaket knuses. Deretter skal redskapets pigg slåes dypt ned i hjernen.
- c) Dyret skal deretter straks blodtappes ved overskjæring av blodårene som går til sveivene.
9. Det er forbudt å feste krok eller renneløkke i sel før dyret med sikkerhet er drept.
10. Skinn av drepte grønlandssel og klappmyss skal så vidt mulig bringes til fangstskuten innen 24 timer fra det tidspunkt selen blir drept. Fangsten skal ikke gjenopptas før det er foretatt hva som er mulig for å bringe skinnene om bord eller uten at fartøyet eller en del av besetningen er i arbeid med å samle inn skinnene.
11. Skipperen på selfangstfartøyet skal påse at fangerne overholder foranstående bestemmelser om fangstredskaper, fangst og om avliving av sel.
12. Disse forskrifter gjelder inntil videre, og gjelder for samtlige fangstfelt.

Reguleringsbestemmelser for fangst av sel og klappmyss i 1972. — Bestemmelser om utøvelse av selfangst.

Ved kgl. resolusjon av 21. januar 1972 er det i medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel fastsatt følgende bestemmelser om fangst av sel og klappmyss i 1972:

I.

På *Newfoundlandsfeltet* er det i sesongen 1972 forbudt å fange eller å drepe grønlandssel og klapp-

myss i tiden før 12. mars kl. 06.00 lokal tid og etter 24. april kl. 24.00 lokal tid.

I henhold til overenskomst av 15. juli 1971 mellom Norge og Canada har norske fartøyer som driver selfangst på dette felt rett til å fange sel

- a) i de ytre 9 mil av sjøterritoriet på Canadas Atlanterhavskyst mellom $48^{\circ}00'$ nordlig bredde og $55^{\circ}20'$ nordlig bredde, og
- b) opp til, men ikke nærmere enn 3 mil fra nærmeste land, i alle farvann i Notre Dame Bay og i Belle Isle-stredet nordøst for en rett linje trukket fra fyret på Amour Point til fyret på Flowers Island i Flowers Cove, Newfoundland. Norsk selfangst er ellers ikke tillatt i Gulf of St. Lawrence.

II.

I de nordlige farvann øst for Kap Farvel:

I *Danmarkstredet*, *Vesterisen* og *Nordisen* er det i sesongen 1972 forbudt å fange eller å drepe grønlandssel og klappmyss før 23. mars kl. 07.00 GMT og etter 5. mai kl. 24.00 GMT.

I *Østisen* er det i sesongen 1972 forbudt å fange eller å drepe grønlandssel eller klappmyss før 23. mars kl. 07.00 GMT og etter 30. april kl. 24.00 GMT.

Det er i sesongen 1972 forbudt for norske fartøyer som skal drive selfangst i Vesterisen å avgå fra Norge før 16. mars kl. 08.00 norsk tid. Med Vesterisen forståes i disse bestemmelser dravisområdet utenfor Øst-Grønlands kyst mellom 77° nordlig bredde og en linje trukket fra Kap Nord (Horn) på Island rettvise vest til et punkt $66^{\circ}28'$ nordlig bredde og 30° vestlig lengde og herfra i en rett linje til midt i Storfjordens munning (Grønland).

III.

På *Newfoundlandsfeltet* tillates i sesongen 1972 fanget maksimum 60 000 grønlandssel.

I *Vesterisen* tillates i sesongen 1972 fanget maksimum 15 000 unger av grønlandssel og maksimum 30 000 klappmyss, i alt 45 000 dyr. Fangst av ett år gamle og eldre grønlandssel er forbudt.

I *Østisen* (øst for 20° østlig lengde) tillates i sesongen 1972 fanget maksimum 14 000 grønlandssel.

Storkobbe er inntil videre totalfredet i Østisen, øst for 37° østlig lengde i området nord for 75° nordlig bredde, og øst for 20° østlig lengde i området sør for 75° nordlig bredde.

Fordelingen av fangstkvote foretas etter nærmere bestemmelse av Fiskeridepartementet.

IV.

Det er i sesongen 1972 forbudt å foreta mer enn en fangsttur til fangstfeltene i Vesterisen og Østisen.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse. Slik dispensasjon kan bare gis i de tilfelle et fartøy på grunn av tvingende omstendigheter må forlate fangstfeltet uten å ha oppnådd tilfredsstillende fangstresultat.

V.

For å påse at bestemmelsene i denne resolusjon overholdes, kan Fiskeridepartementet oppnevne inspektører. Inspektørene skal ha rett til å foreta inspeksjon av fartøy og redskaper og på feltet kontrollere bruken av fangstredskapene og ellers foreta det som er nødvendig for å påse overholdelsen av de gjeldende reguleringsbestemmelser.

På grunnlag av internasjonal avtale kan Fiskeridepartementet i medhold av § 7 i lov av 17. juni 1966 om Norges fiskerigrense også gi utenlandske inspektører bemyndigelse til å foreta slik inspeksjon av norske fangstskuter og fangstmetoder og dessuten pålegge norske inspektører å inspisere utenlandske fartøyer og fangstmetoder.

Skipperen eller annen ansvarshavende om bord i fartøyer som deltar i selfangst skal gi inspektøren adgang til fartøyet og ellers være behjelpelig med at inspeksjonen kan bli utført tilfredsstillende.

Nærmere instruks for inspektørene fastsettes av Fiskeridepartementet.

VI.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne resolusjon eller medvirker hertil, straffes overensstemmende med § 6 i lov av

14. desember 1951 om fangst av sel, med båter eller fengsel inntil 3 måneder.

Ulovlig fanget sel kan inndras ved dom uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Fartøy og fangstutstyr kan på samme måte inndras når rederen, skipsføreren eller fangstlederen er straffeskyldig etter denne bestemmelse. I stedet for fangst, fartøy eller utstyr kan verdien av samme helt eller delvis inndras.

Bruk av snurpenot under torskefisket i Frøya, Sør-Trøndelag fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 15. februar 1972 bestemt:

I.

I den tid fiskerioppsynet er satt i Frøya, Sør-Trøndelag fylke, gjelder følgende bestemmelser for fiske med snurpenot etter torsk i området innenfor disse grenselinjer: En linje trukket fra Kvaholmen på Frøya til Flatbremholmen og videre til Uggsteinøy lykt, herfra til Tromsa lykt og videre over Lille Burøy og Trondskjær lykt til Rotholmstaken, herfra over Sørkråka båke til Store Svingla, og herfra over Dolsøy lykt i rett linje til Rottingen:

1. I den del av dette område som ligger innenfor en linje trukket fra Ilen over Sulsleikua lykt og Uggsteinøy lykt og videre over Tromsa lykt til Singsholmen, herfra til Hestøyklompen og videre langs øyrekken til Jamnungskjær og Kjønnøy og herfra til Ilen, er det forbudt å bruke snurpenot til fangst av torsk.
2. I den øvrige del av området kan fisket med snurpenot først ta til kl. 10.00. Utsetting av snurpenot kan ikke finne sted etter kl. 17.—.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Forskrifter om forbud mot fangst og fangstbegrensning av atlanto-skandisk sild i 1972.

I medhold a § 1, annet ledd, og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 9. februar 1972 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette kjønnsmoden atlanto-skandisk sild (storsild, vårsild og islandssild).

§ 2.

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette et større samlet kvantum feitsild og småsild av atlanto-skandisk sild enn 16.000 tonn (172.000 hl).

§ 3.

Fangstbegrensningene under §§ 1 og 2 gjelder for fiske som utøves i områdene Barentshavet, Bjørnøya, Spitsbergen og Norskehavet i nord begrenset av iskanten, i øst av en linje trukket langs 68°30' o.l. til nordspissen av Novaja Semlja, langs kysten av Sovjetunionen og kysten av Norge sørover til 62°00' n.br., i sør begrenset av en linje trukket langs 62°00' n.br. fra norskekysten rettviseende vest til 4°00' v.l., derfra rettviseende sør til 60°30' n.br., derfra rettviseende vest til 5°00' v.l., derfra rettviseende sør til 60°00' n.br., derfra rettviseende vest til 15°00' v.l., derfra rettviseende nord til 63°00' n.br., derfra rettviseende øst til 11°00' v.l. og derfra rettviseende nord langs nevnte meridian til iskanten.

§ 4.

Det er forbudt å omsette eller anvende fangst som ilandføres i medhold av § 2 til annet enn menneskeføde og agn.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra dette forbud når fangsten av kvalitetsmessige eller andre uforutsette grunner ikke kan nyttes til menneskeføde og agn.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet i § 1, når fisket utøves i forbindelse med vitenskape-lige undersøkelser av bestanden.

§ 5.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere forskrifter om gjennomføring av fangstbegrensningen, som oppgaveplikt og om kontroll med at bestemmelsene i disse forskrifter overholdes.

§ 6.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1972. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 3. januar 1972 om forbud mot fangst av storsild.

Regulering av torskefisket i Bremangerpollen, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane Fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 22. februar 1972 bestemt:

I.

I tiden fra og med 1. mars til og med 10. april gjelder følgende bestemmelser for fiske etter torsk med garn og snøre i området innenfor en linje trukket fra Sleneset til Vissholmen i Bremangerpollen, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane fylke:

1. Trekking av torskegarn skal ikke ta til før kl. 06.30. Trekkingen skal være avsluttet senest kl. 15.00. Setting av torskegarn skal ikke ta til før kl. 15.00. Settingen skal være avsluttet senest kl. 18.30.
2. Snørefiske skal ikke ta til før kl. 06.30. Snørefiskere skal være ute av setteriet senest kl. 15.00.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder inntil 10. april 1973.

Regulering av fisket etter lodde i 1972.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 29. februar 1972 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange lodde i området øst av 0-meridianen og vest av 26° o.l. i tiden fra og med 19. mars til og med 5. april 1972 og i området øst av 26° o.l. i tiden fra og med 26. mars til og med 9. april 1972.

§ 2.

Fra 1. mai 1972 og inntil videre er det forbudt å fange lodde i området øst av 0-meridianen.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet i § 1 for fangst av lodde til konsumformål. Videre kan Fiskeridirektøren tillate oppmaling av den del av en fangst tatt for konsumformål som av kvalitetsmessige grunner ikke egner seg til konsumformål.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan stoppe loddefisket før 26. mars 1972 hvis samlet fangstkvantum fanget før denne dato (jfr. § 1) kommer opp i 15 millioner hl. Videre kan Fiskeridirektøren tillate fangst utover 26. mars 1972 hvis fangstkvantumet ligger vesentlig under 15 millioner hl.

§ 5.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskrift om en prøveordning for fangst av vågehval og mindre tannhval.

Gitt ved kongelig resolusjon av 21. januar 1972.

Fangsttiden for vågehval og mindre tannhval fastsettes som en prøveordning for 1972 til:

1. I farvannet nord av 65° nord bredde og øst av 15° vest lengde fra og med 15. mars til og med 15. juli.
2. I øvrige farvann, såvel norsk territorium som utenfor dette, fra 15. mars til 15. september, med fredningstid (fangststopp) fra og med 1. juli til og med 21. juli.

II

Fiskeridepartementet bemyndiges til å fastsette fangsttiden for senere sesonger for vågehval og mindre tannhval.

Forskrifter om fredningstider for nordsjøild.

I medhold av § 1, annet ledd, og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 10. mars 1972 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske sild i tiden fra og med 1. april 1972 til og med 15. juni 1972 og i tiden fra og med 1. februar 1973 til og med 15. juni 1973 i Nordsjøen og Skagerak begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster fyr.

Sild fanget i strid med første ledd er det forbudt både å ilandføre og å omsette.

Fiskefangster med innblandet sild anses ikke som fanget i strid med første ledd når vekten av innblandet sild ikke overstiger 10 prosent av det samlede fangstkvantum.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan etter søknad gi tillatelse til fangst av sild til menneskeføde og agn i de i § 1 fastsatte fredningstider for et kvantum på inntil 2 500 tonn i 1973.

Forbudet i § 1 gjelder ikke for fjordsild som fan-

ges på kysten Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n.mil fra grunnlinjene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

DIVERSE

Forskrifter om oppgaveplikt for trålere.

Det er fastsatt følgende nye forskrifter om oppgaveplikt for trålere:

1. *Fiskeridepartementets forskrifter av 26.11.1971.*

I medhold av § 5, annet ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål har Fiskeridepartementet den 26.11.1971 bestemt:

I.

Den som får tillatelse til å drive fiske med trål pålegges å gi oppgaver over fangstkvantum, fangsttid, fangstområde, fangstens verdi, hvor og til hvilken anvendelse fangsten er levert og regnskap for vedkommende trålfartøys drift.

II.

Slike oppgaver som omhandlet under punkt I skal inntil videre avgis til Fiskeridirektøren i den utstrekning og etter slike forskrifter som Fiskeridirektøren bestemmer.

III.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 12. desember 1951 om trålernes oppgaveplikt.

2. *Fiskeridirektørens forskrifter av 4.1.1972.*

I medhold av punkt II i Fiskeridepartementets forskrifter av 26.11.1971 har Fiskeridirektøren den 4.1.1972 fastsatt følgende forskrifter om oppgaveplikt for trålere:

I.

1. *Trålfartøyer 200 br.reg.tonn og derover.*

a) *Fangstoppgaver.*

Det skal gis oppgave for hver tråltur (levering)

over fangstkvantum, fangsttid, fangststed, fangstverdi, leveringssted m.v. Oppgavene skal føres på de spesielle skjemaene «Dagbok for trålfiske» og «Leveringsoppgave» og sendes uoppfordret til Fiskeridirektøren, Bergen, umiddelbart etter at turen er avsluttet.

b) Regnskapsoppgaver.

Foruten fangstopp-gavene skal det sendes inn regnskap for fartøyets drift. Regnskapet skal avgis for hvert regnskapsår på særskilt skjema som sendes Fiskeridirektøren, Bergen, innen to måneder etter regnskapsårets utgang.

2. *Trålfartøyer under 200 br.reg.tonn.*

Det skal gis oppgaver for hver tråltur (levering) over fangstkvantum, fangsttid, fangststed, fangstverdi, leveringssted m.v. Oppgavene skal føres for hver tur på spesielle skjemaer som sendes uoppfordret til Fiskeridirektøren, Bergen, umiddelbart etter at turen er avsluttet.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av desember 1955 og desember 1962 om oppgaveplikt for trålere.

Lov om rettledningstjenesten i fiskerinæringen — ikrafttreden.

Gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 26. november 1971.

Lov om rettledningstjenesten i fiskerinæringen av 11. juni 1971 trer i kraft fra 1. januar 1972.

Britiske bestemmelser om bortstuing av fiskeredskaper innenfor den britiske fiskerigrense.

En er underrettet om at en norsk hekktråler i begynnelsen av februar måned ble oppbrakt av et britisk oppsynsskip innenfor den britiske fiskerigrense

som følge av at fartøyets trålutstyr ikke var bortstuet på forskriftsmessig måte. Tidligere er norske ringnotsnurpere blitt oppbrakt innenfor den britiske fiskerigrænse for overtredelse av bortstuingsbestemmelsene. En orientering om bortstuingsbestemmelsene ble derfor utsendt ved melding herfra av 8. oktober 1971.

I følge britiske forskrifter om bortstuing av 9. mars 1970 (*The Foreign Fishing Boats (Stowage of Gear)*) skal fremmede fiskefartøyer som befinner seg innenfor den britiske fiskerigrænse, ha fiskeredskapene bortstuet på følgende måte:

1. Alle fiskeredskaper skal i sin helhet være innenbords.
2. Fiskenet, tråldører og vekter skal være atskilt fra slepe — eller innhivingswire eller — tau.
3. Tråldører og vekter skal være sikret på dekket eller brakt under dekk.
4. Fiskenet som er plassert på dekk eller over dekk skal være forsvarlig surret fast i fartøyet.

Disse forskrifter er i samsvar med vanlig praksis. Så lenge norske fartøyer er innenfor den britiske fiskerigrænse skal således samtlige redskaper være innenbords. Når det gjelder ringnøter skal notet tas ned og belegges fast i fartøyet og snurpelinene tas ut av ringene og holdes atskilt fra selve noten. Trålfartøyer skal koble fra slepe- og innhivingsutstyr, og tråldører og vekter skal sikres på dekk eller bringes under dekk. Selve trålnoten skal surres forsvarlig fast i fartøyet.

En er oppmerksom på at det spesielt i dårlig vær kan by på vansker for enkelte fartøyer å følge bortstuingsbestemmelsene, særlig for så vidt angår trålbrettene. Fartøyer som ønsker å søke britisk havn må imidlertid innrette seg slik at bestemmelsene overholdes.

Fiskeridirektøren henstiller til fiskerne å være oppmerksom på bortstuingsbestemmelsene slik at oppbringelse kan unngås. Overtredelse kan medføre bøter og inndragning av fangst og redskaper.

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

Forskrifter for prøvetaking og kontroll av loddefangster.

I medhold av § 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 24 august 1971 om minstemål for lodde har Fiskeridirektøren den 10. januar 1972 fastsatt følgende forskrifter for prøvetaking og kontroll av fangstene:

§ 1.

Av loddefangster som kan antas å inneholde vesentlige mengder lodde under 12 cm, skal det på et tidligst mulig tidspunkt under fangstingen tas en passende prøve med håv for kontroll av fangstens lovlighet. Fangster som ved kontrollprøve etter reglene i disse forskrifter (jfr. § 2, punkt b—e) inneholder mer enn 25 % fisk under 12 cm, skal straks slippes.

Det er ikke tillatt å blande lovlig og ulovlig fangst i samme rom.

§ 2.

Loddefangster som inneholder vesentlige mengder fisk under 12 cm, er gjenstand for prøvetaking og kontroll under lossing etter følgende regler:

- a) Det tas 3 prøver av lasten, hver på minst 10 liter, fra henholdsvis topp, midten og bunn av lasten, tilsammen minst 30 liter.
- b) Antall fisk i 30-litersprøven, eventuelt også i hver 10-litersprøve (jfr. punkt f), telles.
- c) Hver fisk i prøven lengdemåles (over og under 12 cm) fra snutespissen til enden av halens ytterste stråler.
- d) Antall fisk under 12 cm telles.
- e) På grunnlag av det samlede antall fisk i prøven (punkt a) og antallet fisk under 12 cm (punkt d), utregnes prosenten av undermåls fisk.
- f) Hvis lasten består av flere enkeltfangster av forskjellig størrelsessammensetning over og under minstemålet, skal det foretas telling, lengdemåling og prosentutregning av hver 10-litersprøve. Om nødvendig skal det i slike tilfelle uttas og kontrolleres flere og større prøver.

Ved kontroll på mottaksstedet gjelder en margin for feil og krymping av fisken på 5 % slik at fangster som er ankommet til leveringsstedet, kan anses som lovlig opptatt hvis de ikke inneholder mer enn 30 % fisk under 12 cm.

Hvis lasten består av flere enkeltfangster, og kontrollprøve viser at noen av disse har vært ulovlig ved opptak, kan hele lasten bli å betrakte som ulovlig selv om mindre enn 30 % av gjennomsnittsprøven er under 12 cm.

§ 3.

Hvis kontrollprøve i henhold til § 2 viser at lasten eller deler av den er ulovlig, skal nærmeste offentlige inspektør eller politimyndighet (lensmann) underrettes/tilkalles. Det samme gjelder i tvils- og tvistetilfelle.

§ 4.

Mottakere av loddefangster som inneholder vesentlige mengder lodde under 12 cm, plikter å føre journal over hver motatt fangst, med angivelse av fangstfartøyets navn, fangststed, fangst dato, redskap, losse dato, fangstens/lastens størrelse og resultatet av foretatt kontrollprøve etter reglene i disse forskrifter. Journalen skal være tilgjengelig for den offentlige kontrollmyndighet.

§ 5.

De offentlige inspektører og autoriserte kontrollører i Fiskeridirektoratets kontrollverk fører kontroll med gjennomføringen av disse forskrifter og avgir rapport til Fiskeridirektøren etter de vanlige regler.

§ 6.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Midlertidige forskrifter for tankføring, frysing og lagring av brisling til hermetisk nedlegging.

Det er fastsatt følgende forskrifter for tankføring, frysing og lagring av brisling til hermetisk nedlegging.

1. *Fiskeridepartementets forskrifter av 3.1.1972.*

I medhold av lov av 28. mai 1959 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. og kgl. resolusjon av 8. april 1960 har Fiskeridepartementet den 3. januar 1972 bestemt:

I.

Brisling som skal fryses for senere hermetikknedlegging må oppbevares, transporteres, fryses og lagres på en slik måte at råstoffet blir forskriftsmessig og velegnet til dette formål.

Fiskeridirektøren fastsetter nærmere forskrifter for tankføring, frysing og lagring av brisling til hermetisk nedlegging og kontrollforskrifter herfor.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

2. *Fiskeridirektørens forskrifter av 6.1.1972.*

I medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 3. januar 1972 har Fiskeridirektøren den 6. januar 1972 fastsatt følgende forskrifter for tankføring, frysing og lagring av brisling til hermetisk nedlegging:

I.

Nedkjøling, temperaturkontroll m.v. og rengjøring.

1. Brisling må nedkjøles til $\div 1^{\circ}$ C hurtigst mulig etter at den er kommet på tank. Nedkjølingen skjer med is eller med is + mekanisk kjøling. Væsken skal være nedkjølt til $\div 1^{\circ}$ C før brislingen slippes i tanken. Når tanken er fylt opp, skal utjevningstemperaturen for væske/fisk være $\div 1^{\circ}$ C. Det er ikke tilatt å tilsette væsken ekstra salt.
2. En temperatur på $\div 1^{\circ}$ C skal bibeholdes under innseiling og lossing. Dette kan skje med is, ved mekanisk kjøling, eller ved en kombinasjon av disse metoder. Fartøyer uten mekanisk kjøling må ha en rikelig ismengde med på feltet til å sikre at temperaturkravene nevnt under 1 og 2 kan oppfylles. Hvis nødvendig må kompletteres med is ved landing før lossing finner sted. Lossing må skje hurtigst mulig og på skånsom måte.

3. Også etter lossing må råstoffet holdes forsvarlig nedkjølt ved 0° C inntil opparbeidelse/innfrysing finner sted. Innfrysing skal skje hurtigst mulig etter mottak.
4. Temperaturer i råstoffet på over + 2° C bør ikke forekomme på noe tidspunkt. Det foretas temperaturmålinger ved landing og under lossing. Måleresultatene anføres.
Dessuten uttas prøver for analyse og kontroll av saltgehalt i væske og i fisken.
5. Tanker og utstyr må rengjøres straks etter hver fangsttur. Rengjøringen skal være omhyggelig med rikelig etterspyling med rent vann.

Kvalitetskrav, frysing, lagring.

6. Brislingen må være sunn og frisk, ha frisk lukt og friskt utseende, være åtefri, bukhel og fast i fisken og ikke skadet på en slik måte eller i et slikt omfang at partiet er utjenlig for frysing som hermetikkråstoff.
7. Det foretas kontroll av kvalitet og sortement av alle råstoffpartier før mottak/frysing finner sted. Dessuten uttas prøve for fettanalyse.
8. Over alle råstoffpartier som mottas og fryses til dette formål, føres råstoff- og produksjonsjournal med angivelse av fangstfartøyets navn, fangststed, fangstdato, fangsten/lastens størrelse, lossedato, losset/anvendt kvantum, sortement samt fettprosent når den foreligger. Videre anføres frysedato/frysenr., pakningsstørrelse (vekt), frysetemperatur, lagringstemperatur.
9. Råstoffet må fryses på forskriftsmessig måte i enheter/blokker av hensiktsmessig størrelse og fasong, med maks. tykkelse 7 cm, hvis ikke annet er avtalt med hermetikkprodusent.
10. Når ikke annet er avtalt med hermetikkprodusent eller kvalitetsmessige hensyn tilsier det skal råstoffet være gjennomfrosset til en temperatur av ÷ 15° C eller kaldere midt i pakningen i løpet av en tid i timer som ikke overstiger blokkens tykkelse målt i centimeter.
11. Etter frysing skal blokkene ved glassering eller på annen tilfredsstillende måte beskyttes mot

harskning og annen kvalitetsforringelse under lagring.

12. Den frosne vare lagres under jevn temperatur på $\div 28^{\circ}$ C eller kaldere. Varen lagres på paller som forsynes med minst én merkelapp hvor alle nødvendige data, herunder fryseriets navn, fiskeart (brisling), sortement, frysedato og prod. nr. er anført, jfr. punkt 8.
13. Fisker henholdsvis kjøper (produsent/fryseri) er ansvarlig for at det ikke blir levert, henholdsvis produsert/frosset råstoff som ikke fyller kvalitetskravene.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

For øvrig henvises til de generelle og spesielle hermetikkforskrifter. Videre vises til tidligere utsendte veiledninger fra Fiskeridirektoratet angående tankføring, kvalitetsbedømmelse, frysing og lagring av brisling.

Forskrifter for produksjon av fiskeproteinkonsentrater til menneskeføde.

Det er fastsatt følgende forskrifter for fiskeråstoff som skal anvendes til fremstilling av proteinkonsentrater til menneskeføde:

1. Fiskeridepartementets forskrifter av 14.1.1972.

I medhold av Kgl. res. av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer har Fiskeridepartementet den 14. januar 1972 bestemt:

§ 1.

Fiskeråstoff som skal anvendes til fremstilling av proteinkonsentrater til menneskeføde må være friskt og velegnet til dette formål.

§ 2.

Oppbevaring, transport og behandling av råstoffet om bord i fangst- og føringsfartøyer må skje på kvalitetsmessig forsvarlig måte og under tilfredsstillende hygieniske forhold. Det er forbudt å bruke andre konserveringsmidler eller tilsetningsstoffer enn de som til enhver tid er godkjent av Fiskeridirektøren. Fartøyer som nyttes til fangst, oppbevaring og transport av fiskeråstoff til denne anvendelse, må være rengjort og godkjent til dette formål i henhold til de spesielle regler for rengjøring og godkjenning av fangst- og føringsfartøyer, fastsatt av Fiskeridirektøren 1. januar 1968.

§ 3.

Fiskeridirektøren fastsetter nærmere krav til råstoffets kvalitet og behandling om bord i fangst- og føringsfartøyer og gjennomfører den nødvendige kontroll.

§ 4.

Mottak og lagring av fiskeråstoff til produksjon av proteinkonsentrater og lagring av slike produkter kan kun skje ved anlegg som er godkjent av Sildemelkontrollen og registrert hos Fiskeridirektøren som produsent av proteinkonsentrater. Grunnlaget for godkjenning skal være at forholdene med hensyn til teknisk hygienisk standard m.v. er tilfredsstillende for fremstilling av proteinkonsentrater.

Anlegget skal tilfredsstillende følge følgende hovedkrav:

- a) Anlegget skal være forsynt med egnet utstyr for mottak, lagring og intern transport av fiskeråstoff til produksjon av proteinkonsentrater og for fremstilling og lagring av slike produkter.
- b) Lagring av råstoffet skal foregå i beholdere, binger eller tanker som er tette og godt beskyttet mot forurensninger.
- c) Lokaler, innretninger og utstyr som nyttes til mottak, lagring, transport av råstoff og til fremstilling og lagring av proteinkonsentrater skal, når slik virksomhet foregår, være grundig rengjort, eventuelt desinfisert med godkjent desinfeksjonsmiddel.

- d) Fabrikken skal være forsynt med opplegg for rengjøring og spyling av alle produksjonsinnretninger med varmt og kaldt vann, samt ha godkjent utstyr for desinfisering.
- e) Fabrikken skal være utstyrt med laboratorium og ha kjemiker som kan forestå den påbudte råstoff- og produksjonskontroll.

§ 5.

Det er forbudt å bruke andre konserveringsmidler eller tilsetningsstoffer enn de som til enhver tid er godkjent av Fiskeridirektøren.

§ 6.

Sildemelkontrollen kan fastsette nærmere krav til anlegg, rengjøring og desinfisering, lagring og intern transport av råstoff og ferdigvarer, samt til produksjon, ferdigvarer, emballering, merking, prøvetrekking, analyser, journalføring m.v., og gjennomfører den nødvendige kontroll under hensyn til de generelle bestemmelser som er gitt i medhold av næringsmiddelovgivningen.

§ 7.

Produktet skal være sunt og friskt og egnet til menneskeføde. Sildemelkontrollen fastsetter nærmere krav til varens kvalitet og merking m.v. og gjennomfører den nødvendige kontroll.

§ 8.

Disse bestemmelser trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves Fiskeridepartementets midlertidige bestemmelser av 27. desember 1971 vedrørende produksjon av sild- og fiskemel til menneskeføde (matmel).

2. Fiskeridirektørens forskrifter av 19.1.1972.

I medhold av § 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 14. januar 1972 om produksjon av fiskeproteinkonsentrater til menneskeføde har Fiskeridirektøren den 19. januar 1972 fastsatt følgende forskrifter om krav til fiskeråstoffets kvalitet og behandling om bord i fartøyer m.v.:

Behandling og oppbevaring av råstoffet om bord i fiskebåt.

- I. Råstoff som skal anvendes til dette formål, skal oppbevares — transporteres i nedkjølt stand i kasser eller tank e.l.
- II. Fiskeridirektøren kan dog for bestemte fiskerier/ fiskeslag eller perioder av året tillate at bulkførte, ikke nedkjølte laster eller deler av slike laster blir anvendt til dette formål. For slik oppbevaring/ føring m.v. gjelder følgende særvilkår:
 - a) Fartøyet må være forsynt med effektiv, godkjent avsilingsanordning.
 - b) Innlasting (håving, pumping) av den enkelte fangst må skje over avsilingsanordning på en slik måte og i et slikt tempo, avpasset etter avsilingskapasitet, at råstoffet er grundig avsilt og så tørt som mulig når det går i rommet.
 - c) Fangsten/lasten må være levert til fabrikk innen begrenset tid, under hensyn til råstoffets art, holdbarhet, årstid og temperaturforhold.

Kvalitetskrav, journalføring og kontroll m.v.

- III. Råstoffet må ved mottak og opparbeidelse være sunt og friskt, ha frisk lukt og naturlig friskt utseende og for øvrig være egnet til dette formål. Bulkført råstoff som ikke er iset eller nedkjølt i væske, skal dessuten være godt avsilt.
- IV. Råstoff som skal leveres/mottas til dette formål, må ikke blandes sammen med annet, ikke forskriftsmessig råstoff.
- V. Fabrikkene skal føre løpende råstoffjournal over alle mottatte råstoffpartier til dette formål med alle nødvendige opplysninger, herunder fartøyets navn, fangstdato, fiskesort, fangstens størrelse, føringsmåte, lossedato og produksjonsdato.
- VI. De offentlige inspektører og autoriserte kontrollører fører kontroll med at disse forskrifter blir overholdt.

- VII. Over all utført råstoffkontroll utstedes rapport på fastsatt skjema. Fisker og mottaker (fabrikk) utleveres hver sin kopi av rapporten. 2 eksemplarer av alle rapporter sendes Fiskeridirektøren som holder Sildemelkontrollen underrettet.

Ikrafttreden m.v.

- VIII. Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

For øvrig henvises til produksjons- og ferdigvareforskrifter, fastsatt av Rådet for Sildemelkontrollen.

III. OMSETNING AV FISK OG FISKEPRODUKTER INNENLANDSK OMSETNING

Forskrifter om enerett til førstehåndsomsetning av råfisk.

Gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 26. november 1971.

I medhold av lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk bestemmes:

I.

Den enerett Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag er gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 16. desember 1955 til førstehåndsomsetning av brosme, gullflyndre m.v. og den enerett Sogn og Fjordane Fiskesalslag er gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 16. desember 1955 til førstehåndsomsetning av breiflabb, brosme m.v. utvides til også å omfatte reker.

II.

1. Den enerett Norges Levendefisklag S/L er gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 16. desember

1955 til førstehåndsomsetning av reker m.v. utvides til også å omfatte bokstavhummer (sjøkreps) som bringes i land eller i havn på kyststrekningen fra og med Nordmøre til og med Finnmark.

2. Den enerett Norges Levendefisklag S/L er gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 16. desember 1955 til førstehåndsomsetning av reker m.v., omfatter fisk og skalldyr som er ilandbrakt eller brakt i havn i lagets distrikt, uansett hvor fisken eller skalldyret er fanget.

III.

Norges Levendefisklag S/L, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag, Sogn og Fjordane Fiskesalslag, S/L Hordafisk, Rogaland Fiskesalgslag S/L, Skagerakfisk S/L og Fjordfisk S/L kan i fellesskap fastsette fangstforbud og innskrenkninger i rekefisket på fjerne farvann når fangstene forutsettes levert i lagenes distrikter. Forbud og innskrenkninger kan gjøres gjeldende for alle redskapstyper.

IV.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

EKSPORT

Forskrifter om minsteeksportpriser for tørrfisk til Italia.

I medhold av lov av 30. juni 1955 nr. 10 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer § 2, siste ledd, fastsatte *Fiskeridepartementet* den 30. november 1971 minsteeksportpriser for underordnede kvaliteter av rundfisk torsk for levering til Italia.

Forskrifter om minsteeksportpriser for frossenfilet til Finland.

I medhold av lov av 30. juni 1955 nr. 10 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer § 2, siste ledd, fastsatte

Fiskeridepartementet den 8. desember 1971 nye minsteeksportpriser for frosen filet til Finland.

De nye minsteeksportpriser blir ved sirkulære fra Eksportutvalget for frossen fisk og filet sendt alle aktuelle eksportører.

Utvidet sentralisering av eksporten av rundfrossen blåkveite.

Gitt ved kongelig resolusjon av 25. februar 1972.

I medhold av § 2, første ledd, i lov av 30 juni 1955 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer bestemmes:

I.

I Kronprinsregentens resolusjon av 4. mai 1956 med senere endringer om regulering av eksporten av frossen fisk og filet skal avsnitt III, punkt c), lyde:

- c) rundfrossen blåkveite til andre land i Europa enn de som er nevnt under I.

II.

Denne resolusjon trer i kraft straks.
